

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....8:12
מוצש"ק.....9:43
סוף זמן ק"ש.....8:35
שיעורים כסדרן
בבלי.....פסחים ב'
ירושלמי.....קידושין ל"ט
תוספתא.....שביעית פרק ח'

שעה 2, גליון 40 (90)

פרשת בלק, אבות פרק ו', שנת תשע"ג לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ צדקה ~

די מצוה פון צדקה איז זייער א גרויסע מצוה, גרעסער פון אלע מצוות, דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ד') אויפן פסוק פתוח תפתח את ידך, אז צדקה מאכט אויף א טיר, צדקה עפענט די וועג אריינצוקומען צו די קדושה, ווען א איד זעהט אז עס קומט אים אן שווער צו דינען דעם אייבערשטן, קען ער נוצן די עצה, און געבן צדקה, און דאס וועט אים עפענען די טיר, צוצוקומען צום אייבערשטן.

אבער מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו געבן די צדקה אויף די ריכטיגע פלעצער, ווייל אמאל קען זיין אז מען געבט צדקה פאר איינעם, און יענער איז גאר א שווינדלער, און די געלט גייט בכלל נישט פאר צדקה, דערפאר איז די איינציגסטע עצה נאר צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן אז מען זאל געבן די צדקה אויפן ריכטיגן פלאץ.

און די גרעסטע צדקה איז ווען מען געבט פאר ארימעלייט צו עסן, ביי דעם איז נישט שייך צו פאפן, אויב ער איז הונגעריג וועט ער עסן און אויב נישט נישט, און דערפאר זאגן די חז"ל "אין בודקין למזונות", ווען א מענטש קומט בעטן עסן, קוקט מען אים נישט נאך אויב ער דארף עס טאקע האבן אדער נישט, ווייל ביי אנדערע צדקות קען זיין אז דער מענטש איז א ליגנער ער זאגט אז ער דארף די געלט פאר א וויכטיגע צוועק, ווען באמת גייט דאס סתם פאר נארישקייטן, אבער ביי עסן קען מען גלייך זעהן אויב ער מיינט עס אמת'דיג, אויב ער איז הונגעריג וועט ער עסן.

און נאך מער ווען איינער איז זוכה צו געבן צו עסן פאר אידן אויף שבת, דאס איז די גרעסטע מצוה, פשוט צו געבן צו עסן

המשך בדף ב

פרשת השבוע

נישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו. זאגט רש"י אז בלעם האט געזעהן אז יעדער לעבט פאר זיך און קיינער קוקט נישט אריין צו יענעם, די טירן פון זייערע געזעלמן זענען נישט איינים קעגן די אנדערע.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' בהקדמה): אויפן פסוק (תזקאל ל'): אחד הנה אברהם, אז אברהם אבינו האט געדינט דעם אייבערשטן מיט די בחינה פון אחד, דאס מיינט אז ער האט נישט געקוקט אויף קיינעם, נאר אזוי ווי ער וואלט געווען איין איינציגער מענטש אויף די גאנצע וועלט.

און דאס איז א יסוד פאר יעדן מענטש, רוב מאל וואס א מענטש ווערט אפגעשוואכט אין אידישקייט איז דאס נאר ווייל ער קוקט אויף אנדערע מענטשן, וואס מענטשן וועלן זאגן וועגן אים, אבער ווען א מענטש איז שפארק מיט דעם אז ער איז נאר דער איינציגסטער מענטש אויף דער וועלט, ווערט ער נישט צופראכן פון קיין שום מענטש, און ער גייט ווייטער אן מיט זיין עבודת הקודש.

דאס איז פשוט וואס דער רבי זאגט (ספר המדות, אות ראיה, סימן ח'): "מי שעוצם עיניו מראות ברעה, על ידי זה יצול מבזונות - ווער עס קוקט נישט ווי מען מאר נישט, ווערט געראטעוועט פון בזונות". דאס מיינט אז ווען א מענטש קוקט בכלל נישט אויף א צווייטן, עס אינטערעסירט אים נישט צו זעהן אויב יענער האט געלאכט אדער חוץ געמאכט פון אים, דורך דעם ווערט ער געראטעוועט פון בזונות, ווייל א בזיון איז נאר דא אויב מען קוקט ווי אזוי דער צווייטער לאכט, און איינער וואס קוקט נישט אויף א צווייטן, קען מען אים נישט צופרעכן.

דאס איז פשוט אין פסוק, ווען בלעם האט געזעהן אז די אידן לעבן יעדער פאר זיך, קיינער קוקט נישט אויף א צווייטן, האט ער געוואוסט אז זיי וועט מען קיינמאל נישט קענען צופרעכן אדער שוואך מאכן.

(זאת התורה בלק ב)

לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו. דער מדרש זאגט (במדבר נב, כ, ב): דער אייבערשטער קוקט

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

נִישְׁט אויף זײערע עבירות נאר אויף זײער גאונות.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב): אז א מענטש דארף זיך אליינס בן זיין לבף זכות, ער דארף קוקן נאר אויף די גומע זאכן וואס ער מוזט און זיך מ'ח' זיין מיט דעם און נישט קוקן אויף די שלעכטע חלקים, און אזוי אויך ביי א צווייטן איד דארף מען קוקן נאר אויף יענעם גומע חלקים, און נישט אויף יענעם שלעכטם.

און פאמט גייט די בייידע זאכן צוזאמען, ווען א מענטש קוקט ביי זיך נאר אויף זיין גומע, דעמאלט איז ער פרייליך און ער קוקט ביי יענעם אויך נאר די גומע, אבער ווען א מענטש זעהט נאר די שלעכטם ביי זיך ווערט ער א דערביטערטער מענטש, און ער זעהט נאר שלעכטם ביי יעדן איינעם.

דאס איז פשט אין פסוק, דער פסוק גייט ארויף אויף יעדן איד, לא הביט אנון ביעקב - מען זאל נישט קוקן אויף די שלעכטם פון די פשוטע אידן, ולא ראה עמל בישראל - און אויך נישט קוקן די שלעכטם אויף צדיקים, און ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם? ה' אלקיו עמו - ווען מען ווייסט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטוהן האט אים דער אייבערשטער נאך אלץ ליב, און ער איז מיט אים, ביי אים, און געבן אים, און דעמאלט'ס וועט ער וויסן אז, ותרועת מלך בו - דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד ווי אזוי ער קוקט נאר אויס.

דאס איז פשט וואס דער מדרש זאגט אז דער אייבערשטער קוקט נישט אויף די שלעכטם פון אידן נאר אויף זײער גאונות, דער אייבערשטער קוקט נאר אויף דעם וואס א איד האלט זיך שטארק מיט זײנע מצות ומעשים טובים, און ער פריידט זיך מיט דעם, און ער קוקט נישט אויף די שלעכטע חלקים וואס ער האט, דאס איז זײער חשוב ביים אייבערשטן.
(זאת התורה בלק ח')

וירא פינתם בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו. מוהרא"ש שליט"א זאגט אז דער פסוק קומט אויף מרמו זיין דאס וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו): אז ווען די תאוות שטארקן זיך אויף א מענטש זאל ער ליינען קריאת שמע, און מיט דעם וועט ער אפקילן זיין יצר הרע.

די חז"ל זאגן (ברכות טו): כל הקורא קריאת שמע ומדקדק באותיותיה מצננין לו גיהנום, דאס מיינט נישט נאר די גיהנום פון יענע וועלט, נאר אויך אויף די וועלט קילט עס אפ די פייער פון תאוות וואס ברענט אינעם מענטש.

דאס איז פשט אין פסוק, ווען פנתם האט געזעהן אז עס איז זיך מתגבר די תאוות אויף די אידן, און זיי ווערן נבשל אין עבירות, ויקח רמח בידו, האט ער גענומען קריאת שמע וואס האט אין זיך רמ"ח ווערקער, און מיט דעם מכניע געווען די ביטערע תאוות.

(זאת התורה בלק י')

שיחות מוהרא"ש

פאר א משפחה מיט הונדערט קינדער, היינט איז שוין ברוך ה' דא אין אלע שטעט אסאך ארגענעזאציעס וואס געבן פאר ארימעלייט צו עסן אויף שבת, און וואויל איז דעם וואס האט א חלק דערין, און געבט צדקה אז אידן זאל האבן צו עסן אויף שבת, עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם.

גיין נאך צדקה

און נאך מער איז חשוב איינער וואס איז זוכה צו גיין צוזאמעמען צדקה צו העלפן אנדערע אידן, און דאס איז אויך א גרויסער תיקון פאר אלע עבירות, ווייל ווען מען גייט נאך געלט מוטשעט דאס אפ דעם גאנצן מענטש, און אקעגן דעם וואס א מענטש האט געטוהן עבירות מיט זיין גאנצן גוף, קען מען מיטן גיין נאך געלט דאס פארעכטן, וואס דאס מוטשעט אפ דעם גאנצן גוף מיט די גרויסע מצוה פון צדקה.

דער הייליגער צאנזער רב ז"ע, דער הייליגער דברי חיים, איז געווען זײער גרויס מיט די מצוה פון צדקה, ער האט פלעגט שפייזן און ארויסהעלפן זײער אסאך ארימעלייט און תומים ואלמנות, ער פלעגט אסאך בעטן פון מענטש געלט פאר צדקה, און פלעגט שיקן זײנע קינדער אז זיי זאלן ארום גיין אין די הייזער און אין די בתי מדרשים נאך געלט צו העלפן אידישע קינדער.

פלעגט ער זאגן פאר זײנע קינדער אז ווען זיי גייען נאך געלט זאלן זיי גוט געדענקן צוויי זאכן: 1. אז זיי זאלן האבן צוויי טאשן, איינס פאר די געלט און א צווייטע פאר די בזיונות וואס זיי וועלן כאפן... 2. אז זיי זאלן נישט ווערן קיין שונאי ישראל... ווייל אסאך מאל בעהט מען ביי מענטשן צדקה און זיי געבן נישט, קען מען ווערן ברוגז, האט ער זיי אנגעווארענט אז זיי זאלן נישט פיינט האבן קיין אידן, נאר בן זיין יעדן לבף זכות.

און אפילו ווען מען גייט נאך געלט און מען איז נישט מצליח טאר מען נישט ווערן צופאלן פון דעם, נאר פרובירן נאכאמאל און נאכאמאל ביז מען וועט מצליח זיין. ביים הייליגן צדיק רבי משה לייב סאסובער ז"ע האט פאסירט אן אינטערעסאנטע מעשה אין דעם ענין.

ווי באקאנט פלעגט דער צדיק אסאך עוסק זיין אין די מצוה פון פדיון שבויים, ער פלעגט אסאך ארום פארן פון לאנד צו לאנד און פון שטאט צו שטאט צוזאם צו נעמען געלט פאר פדיון שבויים, דאס איז געווען זיין באלבטע מצוה, איינמאל, נאך זײענדיג א יונגער יונגערמאן, איז ער ארום געגאנגען נאך געלט צוזאם נעמען צדקה פאר פדיון שבויים, אבער ער האט נישט מצליח געווען, ער האט נישט געמאכט קיין געלט, און ער איז געווען זײער צובראכן דערפון, ער האט אפגעמאכט אז עס איז א שאד צו פארברענגען צייט מיט גיין נאך

שיחות מוהרא"ש

געלט, ער קען דאך אין די צייט זיצן און לערנען, עוסק זיין בתורה ותפלה און דינען דעם אייבערשטן. ער האט טאקע אזוי געטוהן, ער האט אפגעלאזט דאס גיין נאך צדקה, און ער האט זיך איינגעשפארט ביי זיך אין שטוב און זיך געזעצט לערנען.

אינמיטן לערנען הערט ער ווי אינדרויסן טוט זיך קולות און געשרייען, ער איז גלייך געלאפן צו די טיר צו זעהן וואס עס גייט פאר, האט ער געזעהן ווי מען פירט א איד צוגעבינדען מיט אייזענע קייטן, און מען שלאגט אים אן מיט רציחה, און מען פירט אים אין תפיסה אריין.

רבי משה לייב סאסובער איז גלייך ארויס געלאפן און ער האט געפרעגט די פאליציי וואס האבן געשלעפט דעם איד, "וואו אהין פירט איר אים? וואס האט ער געזינדיגט?" האט מען אים געזאגט אז מען האט געכאפט דעם איד ביי גניבה, ער האט גע'גנב'ט, און דערפאר פירט מען אים אין תפיסה אריין.

ווען דער צדיק האט דאס געהערט האט ער זייער רחמנות באקומען אויף דעם איד, און ער איז געלאפן אין געריכט און זיך געבעטן אז מען זאל דעם איד צורוה לאזן, און ער איז גרייט צו באצאלן אלעס וואס יענער האט גע'גנב'ט. עס איז געווען א גרויסער סכום, אבער דער צדיק איז גלייך ארום געלאפן צוזאמנעמען געלט, ער האט צוזאמגעשטעלט דאס גאנצע געלט, און ער האט עס געגעבן פארן ריכטער, און אזוי האט מען ארויס געלאזט דעם איד אויף דער פריי.

ווען ער איז ארויס פריי, האט דער צדיק אנגעהויבן זאגן מוסר פאר דעם איד: "זעה אפצולאזן דייע שילעכטע מעשים, האט זיך דען דיר געלוינט די גניבה? מען האט דיר דאך אנגעהאקט די ביינער, קוים וואס דו ביזט ארויס לעבעדיג, פארוואס פעלט דיר אויס די שילעכטע מעשים?" דער איד האט אבער צוריק געזאגט: "וואס איז שוין געשעהן אז מען האט מיר דאס מאל געכאפט? דאס מאל איז מיר עס נישט געלונגען, וועל איך פרוברין נאך אמאל, וועגן איין מאל וואס איך האב נישט מצליח געווען זאל איך אינגאנצן אויפגעבן?"

דער צדיק רבי משה לייב ז"ל איז זייער נתעורר געווארן פון די ווערטער, "דאס איז דאך ממש פון הימל פאר מיר געזאגט געווארן, ווייל איך האב איינמאל נישט מצליח געווען מיטן גיין נאך צדקה, זאל איך אלעס אפלאזן?" און ער האט זיך טאקע פון פריש געשטארקט, און ווייטער אנגעהויבן גיין נאך געלט פאר פדיון שבוים, ער האט זיך ווייטער מוסר נפש געווען ארויס צו נעמען אידן פון תפיסה, און דאס איז שוין געבליבן זיין מצוה אין וואס ער האט עוסק געווען זיין גאנץ לעבן.

זעהט מען פון די מעשה אז מען טאר קיינמאל נישט אויפגעבן, אפילו ווען מען איז געגאנגען נאך געלט און מען האט נישט מצליח געווען, זאל מען נישט אויפגעבן, נאר ווייטער ממשיך זיין, און די שכר אויף דעם איז אן א שיעור.

רוחניות'דיגע צדקה

און די זעלבע איז אויך מיט רוחניות'דיגע צדקה, די גרעסטע צדקה איז ווען מען איז מחזק א איד, אז ער זאל ווייטער אנגיין און דינען דעם אייבערשטן, אבער אסאך מאל ווען מען איז מחזק אידן זעהט אויס ווי מען איז נישט מצליח, טאר מען אבער נישט אויפגעבן, נאר ווייטער מחזק זיין אידן, וסוף הכבוד לבוא.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו געבן צדקה, סיי בגשמיות צו העלפן ארמילייט, און סיי ברוחניות צו מחזק זיין אידן, וועט ער זיכער זוכה זיין צו אלעס גוטס, וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים אויף יענע וועלט.

איך וויל שוין זיין וואויל

עס פלעגט זיין דער סדר ביים הייליגן צאנזער רב זכותו יגן עלינו, אז פאר סוכות פלעגט מען אים ברענגען צוויי קעסטלעך פון די שענסטע אטרונים ער זאל זיך אויסקלויבן פאר זיך, און עס זאל זיין גענוג אויף פאר זיינע קינדער און אייניקלעך, און דער הייליגער צאנזער רב האט אנגעווארענט: קיינער זאל נישט אויפמאכן די קעסטלעך פון די אטרונים ביז ווילאנג ער קלויבט זיך אויס אן אטרונג, נאכדעם קענען שוין די קינדער און אייניקלעך אויף נעמען. האט זיך איינער פון די אייניקלעך געמאכט א חשבון: מן הסתם וועל איך זיין דער לעצטער צו קענען קלויבן און מען וועט מיר איבערלאזן דעם שוואכסטן אטרונג, איז ער געגאנגען שטילערהייט און אויפגעמאכט איין קעסטל און ארויסגענומען א אטרונג און דאס צוריק פארמאכט. נאכדעם ווען מען האט געברענגט פארן הייליגן צאנזער רב די אטרונים, און ער האט פאמערקט אז איינער האט דאס שוין אנגעריירט, האט ער זיך גערעגט: ווער האט דא אנגעריירט?! פארשטייט זיך אז דער הייליגער צאנזער רב האט אונדאי געוואוסט וועלכער אייניקל דאס איז געווען, און ער האט נישט געוואלט רעדן מיט אים, און ער האט אים מרחק געווען.

מען האלט שוין ערב סוכות נאכמיטאג, וואס ווי פאוויסט פלעגט דעמאלטס דער הייליגער צאנזער רב טיילן אויסטערליש אסאך צדקה, וואס ער האט נאר געהאט, אבער אויף דעם אייניקל האט ער נישט געוואלט קוקן, פארשטייט זיך אז ער האט שוין גוט פרטעה געהאט אויף דעם וואס ער האט געטוען, איז ער אריין געקומען צום זיידן און אויסגעזאגט דעם אמת: זיידע! איך האב עס גענומען, און איך וויל שוין זיין וואויל. זאגט דער צאנזער רב: אזוי! דו ווילסט שוין זיין וואויל?! איך וויל שוין אויף זיין וואויל! לאמיר ביידע זיין וואויל און דער פאשעפער וועט אונז ביידע מוחל זיין.

על אחת כמה וכמה ווען א איד קומט צום בורא כל עולמים, און זאגט: רבוננו של עולם! איך בין דורכגעפאלן מיט גראבע עבירות, אבער איך וועל שוין זיין וואויל, איך וועל דאס שוין מער נישט טוהן, און אפילו איך האב דיר שוין אסאך מאל צוגעזאגט, און איך בין ליידער נאכאמאל דורכגעפאלן, וויל איך נאכאמאל תשובה טוהן וכו'. איז אונדאי אז דער אייבערשטער נעמט אן זיין תשובה, און ער איז אים מוחל אויף אלעס; ווייל דאס איז דער עיקר מעלה פון א איד אויף דער וועלט, אז ער טוט תשובה, און ער דערהאלט זיך.

(קונטרס 'עס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן)

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' ערך צדקה)

מילי דאָבֿות

פּערל ווערטרער אויף פּרקי אַבֿות

די ווערטרער רעדן אויף צום אייבערשטן

שנו חכמים בלשון המשנה, ברוך שכתב בהם ובמשנתם

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ה') אז ווען עס איז דא א שלעכטע גזר דין, דארף מען מלביש זיין די תפלה אין א מאמר, דאס מיינט אז דער צדיק רעדט צו מענטשן, אבער אין די זעלבע צייט האט ער אינזין אז דער אייבערשטער זאל הערן וואס ער רעדט, און ער זאל אָננעמען די באהאלטענע תפלה. דאס זאגט דער תנא, שנו חכמים בלשון המשנה, די חכמים רעדן מיט א טאפל לשון, פאר מענטשן זעהט אויס ווי ער שמועסט סתם אזוי זאכן, אבער באמת איז אין די ווערטער באהאלטן א תפלה צום אייבערשטן.

(פרית אבות, פרק ו')

רעדן ווי ווייניגער

והתורה נקנית במ"ח דברים.. העושה סגל לדבריו.

דאס איז א געוואלדיגע יסוד בכלל אינעם גאנצן לעבן צו רעדן ווי ווייניגער, אלעס וואס א מענטש ליידיט קומט נאר ווייל ער האט א לויז מויל און ער רעדט וואס ער דארף נישט, וואס דרייט אים אריין אין אלע צרות, עס איז דא א מאמר החכם "ווי לאנג דו האסט נאכנישט ארויסגעזאגט דעם ווארט - ביזטו בעל הבית אויף די ווארט, אבער איינמאל דו האסט שוין ארויס געזאגט די ווארט - איז די ווארט בעל הבית אויף דיר", און דערפאר ווען א מענטש היט זיך דאס מויל, ער רעדט ווי ווייניגער, שפארט ער זיך איין אסאך צרות און סורים.

דאס איז בכלל אן עצה אין לעבן, אבער נאך אסאך מער קומט דאס צוניין ביים לערנען תורה, ווען א מענטש זעהט אז עס גייט אים אריבער די טעג און יארן מיט גארנישט, ער פארברענגט די צייט און ער לערנט נישט קיין תורה, ביז ער הערט פונעם סדר דרך הלימוד פונעם רבי'ן אז אפילו מען קען לערנען אפילו ווען מען פארשטייט נישט, און אפילו ווען מען געדענקט נישט וואס מען האט געלערנט, מען דארף בלויז זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, און דאס ברענגט אריין אינעם מענטש א שטארקע ליבשאפט צו די תורה אז ער זאל שטענדיג וועלן לערנען, און קיינמאל נישט אפלאזן די תורה.

אבער דאן קומט אן דער יצר הרע, פארשטעלט אין א שלעכטער מענטש, וואס פארגינט נישט אז דער מענטש זאל זוכה זיין צו לערנען תורה, און ער הייבט אן משוגע צו מאכן, "דאס איז נישט די ריכטיגע וועג פון לערנען, דאס הייסט נישט געלערנט, דו קענסט דאך אין די צייט ענדערש לערנען געהעריג" א.א.וו. מיט טענות ומענות, אלעס מיטן איינעם ציהל אז דער מענטש זאל צומאכן דעם ספר און אויפהערן צו לערנען.

דערפאר זאגט אונז דער תנא אז איינס פון די קניני התורה איז והעושה סגל לדבריו, נישט אריין צו גיין אין קיין טענה רייען מיט קיינעם נישט, יענער זאל זאגן וואס ער וויל, אבער דו געדענק וויפיל דו האסט געלערנט פארן דרך הלימוד, און וויפיל דו ביזט זוכה צו לערנען מיטן דרך הלימוד, און דאס זאל דיר געבן די חיזוק ווייטער אָנצוגיין און זיך נישט דערשרעקן פון קיינעם.

(פרית אבות, פרק ו', משנה ו')

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

מען פארט ארויס אין

"מחנה תפארת התורה"

אזוי ווי אלע יארן וועלן די בחורים דאס יאר אויך ארויספארן אין קעמפ צו וויילן אויף די זומער וואכן, ווייט אוועק פון די שטאט, ווי זיי וועלן אויסניצן די טעג פון זומער מיט תורה און עבודה, אפגעזונדערט פון די אלע שטאטישע פראבלעמען, און זיך קונה זיין אסאך גוטע זאכן.

די זומער וואכן זענען די בעסטע הכנה צו די הייליגע טעג, מען פארברענגט אין קעמפ נאר מיט די ביימער און הימל און מיטן אייבערשטן, עס איז גארנישט דא פאר די אויגן, נאר זיך קונה צו זיין תורה ויראת שמים, און מיט דעם צוגיין צום ראש השנה, דער יום הדין, מיט די אלע גוטע זאכן וואס מען האט זיך איינגעקויפט אינעם זומער.

נאך זומער וועלן אלע בחורים פארן אינאיינעם מיטן אייבערשטנס הילף אויף ראש השנה אין אומן, אזוי ווי די לעצטיגע יארן וואס אלע בחורים פארן אינאיינעם מיטן ראש הישיבה, און רעכטן אפ דעם יום טוב אין אומן די תפלות און די סעודות בדיבוק חברים.

מיטן אייבערשטנס הילף וועט דער זומער אויך זיין א גרויסע סוקסעס, אזוי ווי אין די פארגאנגענע יארן, און זיך אנשעפן פילע הויפענעס מיט תורה ויראה.

ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה!

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון ב"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א ליווי הוק-אפ 212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנס הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב 27 Skillman St. אדער רופט 347-977-7994

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה ישראל קרויס הי"ו צו זיין שמחת החתונה למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד דורות ישרים ומבורכים, אמן

הגליון הזה נתנדב לזכות

מו"ה אשר זעליג בן אסתר הי"ו ויה"ר שיתברך מפי א-ל עליון בכני חי ומוזני ויהא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנה יצילה. ולע"נ ר' אברהם יוסף בן ר' שמשון ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com